

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA. EL CINEASTA *AMATEUR* PERE FONT MARCET (1)

Parlaré del meu pare un cineasta *amateur* terrassenc nascut el 30 d'octubre de 1914 i mort el 9 d'abril de 1989 a Terrassa.

Començaré parlant dels premis que va guanyar amb les seves pel·lícules, ja que és l'únic terrassenc que ha obtingut guardons als cinc continents, descartant l'Antàrtida ja que no s'hi ha convocat mai cap certamen de cine *amateur*. A més de a moltes ciutats europees ha obtingut premis a Toquio (Àsia), Toronto (Amèrica), Melbourne (Oceania), Johannesburg (Àfrica), etc.

Entre els més de dos-cents premis obtinguts, destaquen per la seva importància tres premis extraordinaris de la Vicesecretaria de Educació Popular del Ministerio de Educació Nacional. I l'any 1955, la Unió Internacional de Cinema Amateur (UNICA) li concedí el més prestigiós dels seus guardons, el Challenge Holandais, per la seva pel·lícula *Marionetas* que obtingué el primer lloc absolut de totes les categories del concurs.

He de dir que l'11 de maig de 1951 la corporació municipal, en reconeixement per la producció artística de Pere Font i Marcet, li va retre testimoni d'admiració, plasmat en un artístic pergami que parla dels guardons rebuts i de la seva contribució al prestigi de la ciutat de Terrassa, tant en les esferes cineístiques d'Espanya com en les d'àmbit internacional, com veurem més endavant amb més detall quan parlem concretament de cada premi.

Les medalles, els premis i altres objectes, inclòs el mobiliari que el pare tenia en una sala de cinema particular, han estat cedits a la ciutat.

Després del seu òbit, Pere Font ocupa un lloc destacat en la filmoteca de la Generalitat de Catalunya. Igualment, tots els seus llibres, documents i escrits relacionats amb el cinema es guarden a la Biblioteca del Cinema de la Generalitat.

Actualment, les seves pel·lícules serveixen d'exemple per a l'estudi del cinema a les universitats del nostre país. Destaca en aquest sentit la producció d'un vídeo, basat en la seva producció i presentat com a treball de fi de carrera per un grup d'estudiants de la Universitat Autònoma.

També les imatges d'alguna de les seves produccions es mostren sovint a TV3, sobretot en la presentació de programes retrospectius. Altres cadenes de televisió, com TVE i TVT, l'han esmentat en programes informatius sobre cinema *amateur* per la seva prestigiosa producció cinematogràfica i el presenten com a mestre indiscutible d'aquest art. Cal dir que en el seu dia, TVE2 va retransmetre completa la pel·lícula *Marionetas*, abans esmentada, que figura en un CD-ROM de la ciutat de Terrassa.

La Secció de Cinema de la Societat Coral Joventut Terrassenca (Coro Vell), de la qual Font fou un dels socis fundadors, ha fet còpia de les seves pel·lícules d'argument i les ha cedit en format de vídeo a la Biblioteca Central de Terrassa, on tothom les pot obtenir en préstec per poder-les veure a casa seva.

També va filmar esdeveniments històrics de Terrassa i de Catalunya com per exemple, la celebració del 1500 aniversari de la Seu Episcopal d'Ègara a les esglésies de Sant Pere, els funerals del seu oncle, l'abat de Montserrat Antoni M. Marcet i Poal, la inauguració del monument a Alfons Sala, 1r comte d'Ègara a la plaça Vella, etc. Igualment té moltes pel·lícules d'esdeveniments familiars que la directora de Cine Rescat, Encarnació Soler, ha classificat com les millors pel·lícules per mostrar la vida familiar d'una família catalana burgesa de la segona meitat del segle XX. Entre unes i altres, les pel·lícules sumen una vuitantena.

Ara farà una llista exhaustiva de tots els concursos, certàmens i sessions als quals va concórrer (a la majoria hi anaven ell i la seva esposa) i dels guardons obtinguts. Automàticament aniran apareixent els títols de les pel·lícules.

El primer concurs al qual va presentar-se fou el VIII Concurso Nacional de Cine Amateur l'any 1945 a Barcelona, i no va tenir gaire èxit, ja que sols va rebre una tarjeta d'agraïment per cada una de les pel·lícules següents: *Una de gángsters*, *Campamento de Gibraltar*, *Cuento de la rateta*, *Un día de campo*, *Cuento de los Chivitos* i *El faquir arruinado*, i ni tan sols li van agrair *El cuento de la ratasa*.

Al següent concurs, que fou el IX CNCA, l'any 1946, li donen novament una tarjeta d'agraïment per la pel·lícula *Qué blanca era mi casa*, per la qual els artistes havien donat al seu director una copa de porcellana. Però les coses canvien amb la pel·lícula *Una de miedo* que obté una medalla de plata.

Ja el 1947, en el CNCA, per la pel·lícula *La quimera del celuloide* obté la Medalla d'Honor (equivalent a la medalla d'or). Per aquest mateix film aconsegueix també la Copa Casa Alexandre per la seva gràcia crítica i la Copa Cinematografia Amateur al millor desenvolupament discursiu. Per la pel·lícula *Obsesión* li confereixen una medalla de plata i el premi Paillard als millors efectes tècnics, i els seus amics, el matrimoni Santiago Garcia i Núria Faura, li cedeixen dues copes bessones de porcellana per la seva labor.

Al següent concurs nacional, l'XI, de 1948, per la pel·lícula *Desengaño* li donen el premi extraordinari de la Vicesecretaria de Educació Popular al millor film del concurs. Rep també la Medalla d'Honor i Les Tisores de Plata, d'en Delmir de Caralt, al film que no li sobri ni un pam. El protagonista de la pel·lícula, l'Hilari Toledo, guanya la Copa Casa Sabat a la millor interpretació masculina. Obté el Premi d'Humor de l'Alfons Serrahima, la copa Saló Rosa al millor folklore i el Premi del CAM de Madrid al millor film d'un *amateur* català.

(Continuarà)

Ricard Font i Serra

